

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/144/2016
Identifikačné číslo spisu: 6015201053
Dátum vydania rozhodnutia: 25.04.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Viliam Pohančeník
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6015201053.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeníka a členiek senátu JUDr. Judity Kokolevskej a JUDr. Viery Nevedelovej, v právnej veci navrhovateľa: U.. O. P., nar. XX.XX.XXXX, X. XX, Y., proti odporkyňi: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. 580 916 6451 0 zo dňa 30.04.2015 o starobnom dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 20Sd/233/2015-30 zo dňa 16.03.2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 20Sd/233/2015-30 zo dňa 16.03.2016 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 20Sd/233/2015-30 zo dňa 16.03.2016 potvrdil rozhodnutie odporkyne č. 580 916 6451 0 zo dňa 30.04.2015 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie odporkyne“), ktorým odporkyňa podľa § 65, § 274, § 82 a § 293ce zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) priznala navrhovateľovi od XX.XX.XXXX starobný dôchodok v sume 131,40 eur mesačne. Zároveň mu podľa § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. zvýšila starobný dôchodok od 01.01.2014 na sumu 140,20 eur mesačne a od 01.01.2015 na sumu 145,40 eur mesačne. Krajský súd navrhovateľovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku krajský súd poukázal na to, že navrhovateľ na pojednávaní zdôraznil, že nie je povinnosťou odporkyne mu krátiť dôchodok, ale má len možnosť, a preto chce, aby mu ho krátila len za 25 rokov služby a nie za 27 rokov služby, pretože reálna doba služby je 25 rokov, 4 mesiace a 3 dni a tie dva roky mu boli len dopočítané. Tiež žiadal, aby odporkyňa uviedla právnu normu, na základe ktorej mu krátila dôchodok poukazujúc na čl. 33 Dohovoru č. 128 o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (ďalej aj len „Dohovor č. 128“), v ktorom sa ustanovuje, že krátiť sa môže len v určitom rozsahu a jemu odporkyňa krátila starobný dôchodok vo výške 80 %, čo považoval za

neprijateľné. Odporkyňa na pojednávaní uviedla, že postupovala podľa ustálenej praxe na základe judikátov Najvyššieho súdu SR v prípade poberateľov výsluhových dôchodkov, ide o 7 až 9 judikátov, tzn. že nepostupovala svojvoľne. Na základe týchto judikátov žiadala napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako zákonné a vecne správne. Krajský súd mal v konaní preukázané, že navrhovateľ je poberateľom výsluhového dôchodku na základe rozhodnutia Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia (ďalej aj len „VÚSZ“) č. 65311023875205/2-VÚSZ/DO 1 zo dňa 02.02.2004. Na základe jeho žiadosti mu bol priznaný starobný dôchodok podľa § 65 ods. 2, § 274 zákona č. 461/2003 Z. z. a § 21 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení (ďalej aj len „zákon č. 100/1988 Zb.“) k XX.XX.XXXX, t. j. k dovŕšeniu 55 rokov veku. Vzhľadom na to, že navrhovateľ je poberateľom výsluhového dôchodku, odporkyňa správne na daný prípad aplikovala Dohovor č. 128. Krajský súd ďalej poukázal na právny názor uvedený v rozhodnutí č. R 55/2011 publikovaný v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR a tiež na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9So/214/2008 zo dňa 28.10.2009, v ktorom najvyšší súd vyslovil právny názor, že v zmysle čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 možno za tú istú sociálnu udalosť považovať aj prežitie ustanoveného dôchodkového veku. Z dôvodu, že navrhovateľ je poberateľom aj inej dávky za tú istú sociálnu udalosť, odporkyňa správne krátila jeho starobný dôchodok podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128, ktorý ako medzinárodná zmluva je priamo aplikovateľný bez toho, aby bola prijatá vnútroštátna úprava. V prípade, že nastanú skutočnosti uvedené v čl. 33 Dohovoru č. 128, je odporkyňa povinná ho aplikovať. Z vyjadrenia navrhovateľa na pojednávaní, že poberá výsluhový dôchodok vo výške 1 275 eur mesačne, nesporne vyplýva, že odporkyňa mu nekrátila starobný dôchodok o 80 % zo starobného dôchodku. Pre komplexné posúdenie veci krajský súd považoval za potrebné uviesť, že nároky bývalých policajtov a vojakov na započítanie doby sociálneho poistenia do celkovej doby dôchodkového poistenia sa začali priznávať až v roku 2012 na základe ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR. K námietke navrhovateľa o reálnej dobe služby 25 rokov krajský súd uviedol, že rozhodujúca je dĺžka doby služby uvedená pre výpočet výsluhového dôchodku, ktorá je 27 rokov.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie navrhujúc, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie odporkyne a zviazal ju vydať nové rozhodnutie, v ktorom pri krátení dôchodku použije len dobu rozhodujúcu pre výšku výsluhového dôchodku, a to dobu 25 rokov. Namietal, že vo veci krátenia jeho starobného dôchodku krajský súd potvrdil postup odporkyne, ktorá mu ho krátila za 27 rokov, pričom krajskému súdu boli predložené listinné dôkazy, že vojenskú službu vykonával 25 rokov, 4 mesiace a 3 dni, čiže 25 ukončených rokov. Táto doba mu bola zhodnotená aj pri výpočte starobného dôchodku. Odporkyňa mu krátila dôchodok aj za obdobie, ktoré mu nebolo pri jeho výške zohľadnené, čiže mu odobrala časť dávky, ktorú mu nepriznala. Pri výpočte vychádzala z potvrdenia VÚSZ č. 238752 (25 ukončených rokov služby), ale pri krátení starobného dôchodku z rozhodnutia o priznaní výsluhového dôchodku č. 65311023875202/2-VÚSZ/DO 1, z ktorého si účelovo vygenerovala 27 rokov služby, aj keď vo výrokovvej časti je opätovne uvádzaných 25 rokov ako doba rozhodujúca pre výpočet výsluhového dôchodku. Obidve písomnosti mal krajský súd k dispozícii a aj napriek tomu posúdil konanie odporkyne ako správne. Takéto konanie je účelové a v rozpore nielen so zákonom, ale odporuje aj dobrým mravom. Navyše je aj diskriminačné, pretože ho znevýhodňuje vo výške starobného dôchodku oproti iným osobám s rovnakou dobou služby. K nesprávnosti uvedeného postupu predložil navrhovateľ ako argument rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7So/138/2011 týkajúci sa primeranosti krátenia starobného dôchodku. Podľa § 39 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len „zákon č. 328/2002 Z. z.“) mal navrhovateľ k 31.12.2003 započítaných 25 ukončených rokov. Tak to je to uvedené aj v rozhodnutí o priznaní výsluhového dôchodku č. 65311023875202/2-VÚSZ/DO 1 na str. 2: „Doba služby rozhodujúca pre výšku: od 28.08.1978 do 29.12.1984 a od 31.12.1984 do 31.12.2003 celkom 25 rokov, 4 mesiace a 3 dni. Ukončených 25 rokov.“ K rokom, ktoré boli dopočítané podľa § 123 zákona č. 328/2002 Z. z. odporkyňa nemôže prihliadať ani pri výpočte dôchodku, ani pri jeho krátení. Navrhovateľ mal za to, že podmienky krátenia starobného dôchodku podľa Dohovoru č. 128 musia byť určené všeobecne záväzným právnym predpisom. Odporkyňa nie je na takýto úkon oprávnená, môže byť len vykonávateľom takéhoto predpisu. Ak takýto predpis neexistuje, sú ustanovenia čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 nevykonateľné. V napadnutom rozhodnutí odporkyne je popísaný postup krátenia starobného dôchodku navrhovateľa, ale nie je v ňom uvedený žiadny právny

predpis, ktorý stanovuje podmienky a rozsah krátenia a ktorý ju oprávňuje použiť práve ten vzorec krátenia, ktorý bol použitý. Nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odporkyne je samo o sebe dôvodom na jeho zrušenie, pretože navrhovateľovi neumožňuje posúdiť, či odporkyňa postupovala pri krátení starobného dôchodku správne. Interné smernice odporkyne, ak aj existujú, takouto právnou normou nie sú. Nie je ňou ani „zaužívaná prax“, ktorej sa odporkyňa dovoľovala pred krajským súdom. Odporkyňa má povinnosť vykonávať a aplikovať zákony a predpisy v praxi a nie ich nahrádzať internými predpismi alebo usmerneniami. Na záver navrhovateľ dodal, že sa stotožňuje s priamou aplikáciou Dohovoru č. 128, ale je presvedčený, že musí byť aplikovaný dôsledne vo všetkých ustanoveniach. Mal na mysli tie ustanovenia, ktoré vyžadujú vydanie vnútroštátneho všeobecne záväzného právneho predpisu. Ak takýto predpis nebol vydaný, príslušné ustanovenia nie sú vykonateľné.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd potvrdil rozsudok krajského súdu z dôvodu jeho vecnej správnosti. Dôvody, ktoré uviedol navrhovateľ v odvolaní, nepovažovala za opodstatnené. Krajský súd správne zistil skutkový stav veci, na základe ktorého ju náležite právne posúdil, pričom nezistil nezákonnosť napadnutého rozhodnutia odporcu. Zdôraznila, že navrhovateľ je poberateľom dávky z osobitného systému sociálneho zabezpečenia SR a na určenie sumy starobného dôchodku podľa právnych predpisov účinných do 31.12.2003 mu bola do doby zamestnania započítaná doba služby a osobné vymeriavacie základy dosiahnuté počas výkonu doby služby, suma starobného dôchodku sa znížila podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 o sumu starobného dôchodku zodpovedajúcu zamestnaniu, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku za celé roky. Na opakovanú námietku navrhovateľa, ktorou namietal správnosť ukončených rokov v služobnom pomere poukazujúc na prvú stranu rozhodnutia VÚSZ zo dňa 02.02.2004 a tam uvedených 25 rokov odporkyňa uviedla, že podľa tohto rozhodnutia, v ktorom bolo započítaných 27 ukončených rokov služby (čo je uvedené na druhej strane tohto rozhodnutia), ktorú navrhovateľ nepredložil k odvolaniu proti napadnutému rozhodnutiu odporkyne, zhodnotila 27 ukončených rokov. Táto skutočnosť vyplýva aj z napadnutého rozhodnutia odporkyne. V súvislosti s námietkou navrhovateľa ohľadom postupu odporkyne a krátenia starobného dôchodku táto poukázala na čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128, z ktorého vyplýva, že v prípade súbehu nárokov na starobný dôchodok tak zo všeobecného ako aj osobitného systému sociálneho zabezpečenia, je v zmysle Dohovoru č. 128 možné starobný dôchodok iba krátiť, čo odporkyňa rešpektovala. V tomto smere poukázala aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4So/193/2007 zo dňa 25.09.2008.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „S.s.p.“). V zmysle § 492 ods. 2 S.s.p. odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Z administratívneho spisu odporkyne vyplýva, že navrhovateľ žiadosťou zo dňa 03.12.2014 požiadal o priznanie starobného dôchodku od 03.12.2014, ktorý mu bol priznaný napadnutým rozhodnutím odporkyne. Podľa potvrdenia VÚSZ - „Vymeranie výsluhového dôchodku“ bola navrhovateľovi započítaná pre výšku výsluhového dôchodku doba služby od 28.08.1978 do 29.12.1984 a od 31.12.1984 do 31.12.2003, t. j. 25 rokov, 4 mesiace a 3 dni, teda ukončených 25 rokov. Následne mu bol vykonaný dopočet doby do 27 rokov služby. Rozhodnutím VÚSZ č. 65311023875202-VÚSZ/DO 1 zo dňa 02.02.2004 mu bol podľa § 123 ods. 2 a § 38 zákona č. 328/2002 Z. z. priznaný výsluhový dôchodok od 01.01.2004 vo výške 24 012 Sk mesačne. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že navrhovateľ ako profesionálny vojak bol prepustený zo služobného pomeru v dôsledku zníženia početného stavu ozbrojených síl v dôsledku organizačných zmien dňom 31.12.2010. Ku dňu prepustenia zo služobného pomeru vykonal 25 ukončených rokov služby. Z odôvodnenia tiež vyplýva, že VÚSZ mu pre výpočet výsluhového dôchodku v zmysle § 123 ods. 2 písm. a) zákona č. 328/2002 Z. z. vykonal

dopočet doby výkonu služby o polovicu doby chýbajúcej do dosiahnutia 30 rokov služby a započítal mu 27 ukončených rokov služby.

Z právnych úprav týkajúcich sa sociálneho poistenia alebo zabezpečenia osobitných skupín poistencov jednoznačne vyplýva, že všeobecný systém sociálneho poistenia a osobitný systém sociálneho poistenia (zabezpečenia príslušníkov ozbrojených zborov) sú založené na základe hodnotenia dôb poistenia (zamestnania).

Kým zákon č. 461/2003 Z. z. upravuje nároky poistencov zo všeobecného systému sociálneho poistenia a jeho cieľom je zabezpečiť, aby doby poistenia boli poistencovi riadne zohľadnené pre vznik nároku na dávky podmienené dosiahnutím veku alebo nepriaznivým zdravotným stavom, osobitné právne úpravy používané v osobitnom systéme sociálneho poistenia obsahujú len úpravu, ktorá zabezpečuje užší okruh dávok sociálneho zabezpečenia a zohľadňuje ako dobu poistenia iba dobu výkonu služby (prípadne dobu náhradnej služby). Osobitný systém poistenia (zákon č. 328/2002 Z. z.) neobsahuje úpravu starobných dôchodkov, sirotských a vdovských dôchodkov, ktoré by zohľadňovali dobu ich poistenia v celom rozsahu, teda aj v civilnom zamestnaní, ale obsahuje len úpravu výsluhových dôchodkov, sirotských výsluhových dôchodkov, vdovských výsluhových dôchodkov a invalidných výsluhových dôchodkov, ktoré sú založené len na hodnotení doby služby poistenca bez zohľadnenia kategórie funkcií a bez zohľadnenia dôb poistenia, ktorú poistenci získali vo všeobecnom systéme. V dôsledku tejto skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že poistenci osobitného systému sociálneho zabezpečenia sú vylúčení z pôsobnosti zákona o sociálnom poistení len v rozsahu zodpovedajúcom dobe poistenia v osobitnom systéme (s výnimkou prípadov podľa § 60 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z., ktorým sa pre nárok na dávky zo všeobecného systému započítavajú doby služby v ozbrojených silách v celom rozsahu), ale nie v časti, upravujúcej nárok na starobný, predčasný starobný, invalidný, sirotský, vdovský alebo vdovecký dôchodok.

V dôsledku súbežného uplatňovania týchto systémov tak nesprávnym a výlučne gramatickým výkladom zákona dochádzalo k diskriminácii poistencov osobitného systému, lebo odporkyňa im niektoré doby poistenia nehodnotila vôbec, alebo im ich hodnotenie odsúdila a menila podmienky alebo odňala výhody, poskytované poistencom v osobitnom systéme sociálneho poistenia.

Podľa čl. 39 Ústavy Slovenskej republiky, občania majú právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe.

Primeraným je také hmotné zabezpečenie, ktoré zodpovedá celej dĺžke poistenia bez ohľadu na to, či poistenie bolo získané v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia (ktorý sa vyčlenil zo všeobecného systému dôchodkového poistenia) alebo iba vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia.

Podľa čl. 33 ods. 1 Dohovoru č. 128, ak má alebo ak by mala inak chránená osoba súčasne nárok na rôzne invalidné, starobné alebo pozostalostné dávky, môžu sa tieto dávky krátiť za určených podmienok a v určenom rozsahu; chránená osoba dostane spolu aspoň toľko, koľko sú najvýhodnejšie dávky.

Podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128, ak má alebo ak by mala inak chránená osoba nárok na dávku ustanovenú v tomto Dohovore a ak dostáva inú peňažnú dávku sociálneho zabezpečenia za tú istú sociálnu udalosť, s výnimkou rodinných prídavkov, môžu sa dávky podľa tohto Dohovoru krátiť alebo zastaviť za určených podmienok a v určenom rozsahu za podmienky, že časť dávok, ktorá sa kráti alebo je zastavená, nepresahuje druhú dávku.

Treba prisvedčiť navrhovateľovi, že zákonodarca doteraz na vykonanie čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 nestanovil možnosť a postup krátenia starobného dôchodku v prípade jeho súbehu s výsluhovým dôchodkom z osobitného systému sociálneho zabezpečenia. Taktiež je však potrebné zdôrazniť aj to, že zákon č. 461/2003 Z. z. priamo v ustanoveniach § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 vylúčil možnosť započítania obdobia služby policajta získaného v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok (minimálne 15 rokov) do obdobia dôchodkového poistenia. Len výkladom relevantných predpisov spôsobom, ktorý

najvyšší súd považuje za konformný s Ústavou SR, najvyšší súd vo viacerých svojich rozhodnutiach judikoval, že výsluhový dôchodok má od dovŕšenia dôchodkového veku podľa zákona č. 461/2003 Z. z. charakter dávky v starobe, ktorú má na mysli čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128. Bez tejto judikatúry by odporkyňa pre nárok na starobný dôchodok v zmysle § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. vôbec nemohla pre nárok a výšku starobného dôchodku zo všeobecného systému sociálneho poistenia započítať navrhovateľovi dobu služby profesionálneho vojaka.

Súčasne je potrebné skonštatovať, že napriek už ustálenej judikatúre najvyššieho súdu ohľadom nároku poberateľov výsluhového dôchodku na starobný dôchodok zákonodarca doteraz v súlade s čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 legislatívne neupravil osobitný spôsob výpočtu a krátenia starobného dôchodku. Pri absencii takej úpravy (rovnako ako pri pretrvávajúcej absencii zohľadnenia doterajšej judikatúry zákonnou úpravou nároku poberateľov výsluhových dôchodkov na zohľadnenie obdobia služby zakladajúcej nárok na výsluhový dôchodok aj na účely nároku a výšky starobného dôchodku) je potom úlohou súdu vysporiadať sa s touto „dierou v zákone“ tak, aby bolo zachované ústavou garantované právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe.

Ak teda pri posudzovaní nárokov poberateľov výsluhových dôchodkov podľa zákona č. 328/2002 Z. z. na starobný dôchodok podľa zákona č. 461/2003 Z. z. odporkyňa aplikovala ustanovenie čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128, bolo úlohou súdu preskúmať len to, či toto krátenie je možné považovať za súladné s ústavou a Dohovorom č. 128.

Výsluhový dôchodok priznaný podľa § 38 a § 39 zákona č. 328/2002 Z. z. je dávkou, ktorá patrí jeho poberateľovi od skončenia služobného pomeru a patrí mu aj po dovŕšení dôchodkového veku podľa všeobecného predpisu o sociálnom poistení (zákon č. 461/2003 Z. z.). Vzhľadom na túto skutočnosť výsluhový dôchodok má odo dňa dovŕšenia dôchodkového veku povahu dávky v starobe, ktorú je potrebné považovať v zmysle čl. 33 ods. 1 Dohovoru č. 128 za inú peňažnú dávku sociálneho zabezpečenia za tú istú sociálnu udalosť (prežitie určeného veku) - takou dávkou je aj starobný dôchodok, na ktorý vznikne nárok podľa zákona č. 461/2003 Z. z.

Vzhľadom na súbeh nárokov na dve dávky rovnakého druhu (dávky v starobe) potom v súlade s čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 prichádza do úvahy krátenie starobného dôchodku. Iný postup a priznanie starobného dôchodku podľa zákona č. 461/2003 Z. z. v plnej, tzv. teoretickej výške by mal za následok priznanie dvoch povahovo rovnakých dávok za tie isté doby poistenia, čo by viedlo k neodôvodnenému a neprimeranému zvýhodneniu osôb, poistených v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia a k diskriminácii poistencov, ktorí získali obdobia poistenia v takom istom rozsahu len vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9So/50/2015 zo dňa 25.01.2017).

Keďže výsluhový dôchodok má po dovŕšení dôchodkového veku pre vznik nároku na starobný dôchodok zo všeobecného systému dôchodkového zabezpečenia (poistenia) charakter dávky v starobe, odporkyňa postupovala v súlade s čl. 33 Dohovoru č. 128. Starobný dôchodok navrhovateľa krátila primerane k počtu skončených rokov doby trvania služby profesionálneho vojaka rozhodujúcich pre výšku výsluhového dôchodku podľa § 39 zákona č. 328/2002 Z. z.

Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že úpravu v zákone č. 461/2003 Z. z., podľa ktorej vzhľadom na získanie doby služby profesionálneho vojaka v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok by sa obdobie tejto služby v zmysle § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 tohto zákona vôbec nemalo hodnotiť, najvyšší súd preklenul svojou judikatúrou v prospech týchto poistencov. Súčasne však judikoval aj to, že odporkyňa môže vykonať krátenie tzv. teoretickej sumy v súlade s čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 a to tak, že krátenie je možné vykonať len pomerne o sumu zodpovedajúcu pomeru doby služby policajta k celkovej dobe poistenia tak vo všeobecnom ako aj osobitnom systéme sociálneho poistenia, najviac však o sumu výsluhového dôchodku.

Ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok, t. j. k XX.XX.XXXX, získal navrhovateľ 12 448 dní obdobia dôchodkového poistenia (vrátane doby služby), čo na účely výpočtu starobného dôchodku

predstavuje 34,1042 rokov dôchodkového poistenia. Odporkyňa postupovala správne, keď pri určení výšky starobného dôchodku zo všeobecného systému sociálneho zabezpečenia (poistenia) započítala do doby dôchodkového poistenia aj doby, ktoré boli zhodnotené na účely výsluhového dôchodku a v nich dosiahnuté hrubé zárobky. Až po takom stanovení výšky starobného dôchodku sumu starobného dôchodku krátila v pomernej časti zodpovedajúcej zhodnotenej dobe služby v súlade s čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128.

V súvislosti s námietkou navrhovateľa ohľadom krátenia jeho starobného dôchodku v zmysle Dohovoru č. 128 odvolací súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 389/2017 zo 22.06.2017, v ktorom ústavný súd uviedol: „Podstatou námietok sťažovateľa vo veci samej je téza, podľa ktorej pri neexistencii zákonnej úpravy možnosti krátenia starobného dôchodku v prípade jeho súbehu s výsluhovým dôchodkom nebolo vôbec možné starobný dôchodok sťažovateľa krátiť, a to ani s prihliadnutím na čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128, keďže tento tiež odkazuje na vnútroštátnu úpravu.

Podľa názoru ústavného súdu najvyšší súd dostatočným a presvedčivým spôsobom vysvetlil, prečo považuje výsluhový dôchodok po dovŕšení veku potrebného pre odchod do starobného dôchodku svojou povahou za starobný dôchodok. Rovnako považuje za akceptovateľnú aj metodiku krátenia starobného dôchodku v takomto prípade."

Námietku navrhovateľa, že mu odporkyňa nemala krátiť starobný dôchodok o 27 rokov, ale iba o 25 rokov, odvolací súd nepovažoval za dôvodnú. Je nesporné, že navrhovateľ reálne odslúžil 25 rokov, 4 mesiace a 3 dni, pričom na účely výpočtu výšky výsluhového dôchodku mu VÚSZ podľa § 123 ods. 2 písm. a) zákona č. 328/2002 Z. z. vykonal dopočet doby výkonu služby o polovicu doby chýbajúcej do dosiahnutia 30 rokov služby, teda mu započítal 27 ukončených rokov služby. Odvolací súd je toho názoru, že odporkyňa postupovala pri výpočte starobného dôchodku navrhovateľa správne, keď mu starobný dôchodok krátila o dobu služby zhodnotenú na určenie výsluhového dôchodku a touto dobou nebolo 25 rokov, ale 27 ukončených rokov služby.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ nebol v tomto konaní úspešný.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.